

men dette Ubehag maa de se at stryge af sig. Jeg synes ogsaa, at de Folk, som i Rigsdagen særlig repræsenterer disse Kredse, burde trøste de Mennesker i Stedet for at ophidse dem. Jeg kan ikke se andet, end at store Dele af det konservative Folkeparti, ogsaa det ærede Medlem (Tvede), som her talte paa Partiets Vegne, gør sig Anstrengelser for at ophidse visse Kredse af Befolkningen i Anledning af, at en saadan Lovgivning forberedes. Det var sikkert klogere, at man gjorde sig begribeligt, at det er noget, man ikke kommer udenom, hvis man vil drive Erhverv i Danmark, og saa bør man ikke gøre sig unødige Bekymringer. Det vil sikkert neppe lykkes hverken det ærede Medlem, der talte fra konservativ Side, eller andre konservative Medlemmer at hindre Lovforslagets Gennemførelse — jeg vil i hvert Fald ikke antage det —, og naar Situationen ligger saadan, er det bedre at tage den med en vis Sindsro end at gøre Forsøg paa at lave Medicinen endnu bitrere, end den er tiltænkt fra Modstandernes Side.

Det ærede 12te Medlem for 2den Kreds (P. Nørgaard) gjorde en Bemærkning om, at det kunde være vanskeligt for Virksomhederne at indlevere deres Regnskaber til Undersøgelse inden 3 Maaneder efter Regnskabsaarets Udløb, for det kunde jo være, at Generalforsamlingen endnu ikke havde haft Lejlighed til at godkende Regnskabet. Det er vist meget muligt, at der kan være Tilfælde, hvor Generalforsamlingen ikke har haft Lejlighed til at godkende Regnskabet, men jeg vil gerne spørge det ærede 12te Medlem for 2den Kreds, om det maa ske ikke kunde være heldigt somme Tider, at Generalforsamlingen ikke havde godkendt dette Regnskab. Det kunde være, at det var af en saadan Art, at det i Virkeligheden burde laves om inden Godkendelsen, saa jeg kan ikke se, at det skulde være afgørende, om Generalforsamlingen har haft Lejlighed til at godkende Regnskabet eller ikke. Jeg har set mangfoldige Regnskaber godkendt af Generalforsamlingen, som jeg ikke tror vilde blive godkendt af den Kontrolinstitution, som nu bliver dannet, og saa vilde det ikke være saa forfærdelig værdifuldt, om Regnskabet var godkendt af Generalforsamlingen. Jeg vilde snarere tro, at Generalforsamlingen vilde være saa meget ivrigere for at godkende Regnskabet, hvis det viste sig, at der flød et rigeligere Udbytte til Aktionærerne, end hvis der var taget tilbørligt Hensyn til, at vedkommende Regn-

skab skulde forelægges en offentlig Institution til Anerkendelse, for at man kunde sige, at man havde staaet Offentligheden til Regnskab for sin økonomiske Virksomhed.

Det ærede 12te Medlem for 2den Kreds gjorde ogsaa en Bemærkning om Udnævnelsen af nogle af Medlemmerne til det i Loven omhandlede Tilsynsraad og mente, at de to juridiske Medlemmer hellere maatte udnævnes af Højesteret end af Indenrigsministeren, og at de national-økonomiske og polytekniske Medlemmer hellere maatte udnævnes af henholdsvis det rets- og statsvidenskabelige Fakultet og Polyteknisk Læreanstalt. Jeg mener, at det ærede Medlem lægger noget andet ind i de Udtryk, der er brugte i Lovforslagets § 2, end der egentlig er ment. Jeg har ikke forstaaet det saaledes, at det var Meningen at give specielle Institutioner Indstillingsret, men at det, der var Tale om, var at kræve speciel Sagkundskab, og Nærværelsen af denne specielle Sagkundskab opnaas netop, naar man forlanger, at disse Mennesker skal være i Besiddelse af den og den Uddannelse. Men derfra og til at give specielle Institutioner, som i og for sig ikke har noget med det egentlige Erhvervsliv at gøre, Indstillingsret, er der et Skridt. Det vil jeg gerne fremhæve overfor det ærede Medlem.

De Bemærkninger, der blev gjort af det ærede 3die landstingsvalgte Medlem (Tvede), har jeg allerede haft Lejlighed til at udtale mig lidt om i Almindelighed. Jeg skal blot i Anledning af det ærede Medlems Udtalelse om, at denne Lov var et Barnebarn af Loven af 7. August 1914, sige, at Augustloven blev vedtaget af alle Rigsdagens Partier, men derfor behøver naturligvis, om jeg saa maa sige, Bedstefaderglæden ikke at være lige stor i alle Partier, og den er øjesynlig ikke ret stor i Øjeblikket hos det konservative Folkeparti. Stamfaderen maa det konservative Folkeparti imidlertid tage Ansvaret for lige saavel som alle andre Partier, og nogen Arvelighedsforbindelse maa man vel ogsaa tage Ansvaret for, naar man har været med til at sætte Stamfaderen i Verden — for at blive i den Lignelse, som det ærede Medlem anvendte. Men det faar være, som det være vil. Jeg tror ikke, det er muligt og heller ikke klogt for det konservative Folkeparti at lægge Hindringer i Vejen for denne Lovs Gennemførelse. Jeg tror, at den er præget af saa store Dele af den danske Befolkning, at det Parti, der vil forsøge at sætte sig imod, vil miste